

TORONYIRÁNY

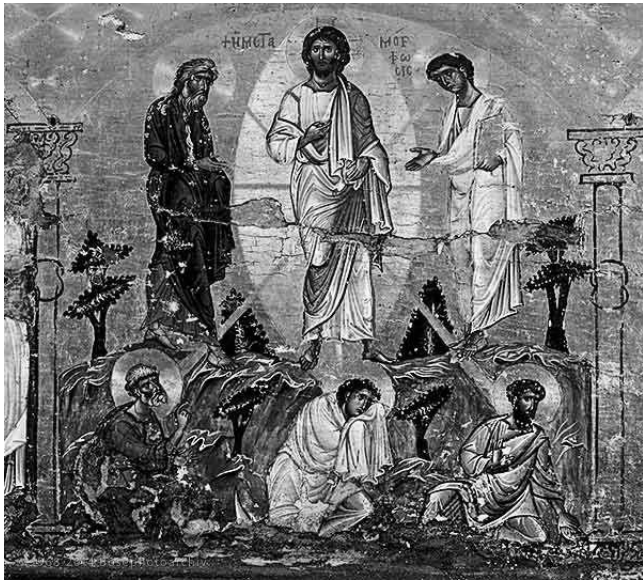
XIV. 10.

2020. március 8.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 2. vasárnapja

Jézus a maga dicsőségét átadta nekünk. Ő maga több volt, mint ami külsőleg látszott rajta. Az ember is több, mint amit megjelenése, munkája, tevékenysége elárul; hívta van arra, hogy eljusson a Fő dicsőségére, s a kegyelmi erők már benne működnek. Ezt az istengyermeki többletet bele kell és bele lehet vinni az emberi relációkba is. Egymás számára is több vagyunk, mint testvér, barát, szomszéd vagy munkatárs. Legjobban igazolja ezt a házasság, ahol a felek egymásnak kegyelmi partnerei is. Jézus mindenkivel azonosította magát, s ezt a szemléletmódot érvényesítenünk kell a segítségben, türelemben, megbocsátásban és megértésben.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Ter 12,1-4a** Ábrahám meghívást kap arra, hogy megszokott környezetét hátrahagyva, az Igaz Isten által felkínált szövetségben tevékeny szerepet vállaljon az egész emberiség felemelését, végső üdvösségét célzó isteni terv megvalósításában.
- 2. 2Tím 1,8b-10** Pál apostol annak a Jézus Krisztusnak a követésére biztatja Timóteust, aki legyőzte a halált, és felragyogtatta előttünk az életet és a halhatatlanságot.
- 3. Mt 17,1-9** Jézus egy felejthetetlen élményt nyújtó alkalommal úgy nyilvánul meg három kiválasztott apostola előtt, mint az Atya szeretett Fia, akiben beteljesednek Isten ószövetségi ígéretei és a próféták jövendölései.

A színeváltozás

Jézus Pétert, Jakabot és Jánost veszi maga mellé. Ők szerepelnek Jairus lányának feltámasztásánál és az Olajfák-hegyén is. Jézus „egy magas hegyre” viszi fel őket, de a helyet közelebbről egyik evangélista sem nevezi meg. A Zsolt 89,13-ban előforduló költői kép szerint „a Tábor és a Hermon Istent dicsőíti”. A Tábor hegye valószínűleg ezért válhatott a hagyományban a megdicsőülés helyévé. A Hermon messze északon van, s több mint kétezer méteres magasságával nem éppen volt az alkalmi félrevonuló imádság helye. A hegyet azonban másképpen is értelmezhetjük. A sínai kinyilatkoztatás óta vallási fogalom lett, hogy Isten a döntő jelentőségű kinyilatkoztatást a magaslaton adja, s akkor a hegy itt is inkább csak az ünnepélyesség kelléke. Erről különben már szoltunk a hegyi beszédnél is. Jézus a feltámasztása után is „egy hegyre gyűjti össze tanítványait” és ott adja nekik a küldetést a világhoz (Mt 28,16 kk). A színeváltozás hegye végül még a Golgota hegyének ellenképe is akar lenni, s egyben előképe annak a természetfölötti megdicsőülésnek, amely végbement Jézus feltámasztásában.

Az evangélista Jézus alakját úgy jellemzi, hogy az emlékeztet a feltámasztás utáni állapotra: átváltozott előttük, ruhája olyan fehér volt, amelyet ember nem is készíthet. Máté még hozzáteszi, hogy arca fénylett mint a nap. Az átváltozás szó másutt a lelki átalakulásunkat jelöli (Róm 12,2; 2Kor 3,18). Raffael képe nyomán hajlandók vagyunk a fényesen megjelenő Jézust a föld fölött lebegve elképzelni, de a szöveg erről sem mond semmit. Ellenben közli, hogy megjelent neki Mózes és Illés, és haláláról beszéltek vele. A tanító célzat itt nyilvánvaló, s ezt a szempontot az apostoli igehirdetésnek ki kellett emelnie. Jézus halála a zsidók szemében azt jelentette, hogy Isten elhagyta őt, tehát nem volt messiási küldetése. Az egyház viszont azt hirdette, hogy halála az ószövetségi jövendölések értelmében engesztelő áldozat volt.

Mózes Izrael nagy törvényhozója, Illés pedig az Isten ügyéért buzgólkodó próféták mintaképe. Megjelenésük azt jelképezi, hogy az egész Ószövetség, a törvény és a próféták írásai Jézus mellett tanúskodnak. Péter kijelentése emlékeztet a sátrak ünnepére, bár ő is tudhatta, hogy az égi lényeknek nincs szükségük földi hajlékra. Péter szavai inkább az ellentét szemléltetésére valók. Amikor felajánlja a három sátor készítését, Jézust felhő takarja el szemük elől. Mesterük tehát olyan valaki, aki az isteni szférába tartozik, s akinek kijár az a megjelenési forma, ahogyan Jahve az ószövetségi leírásokban közeledik: az ég felhőiben, mennyei udvartartással. Közben felhangzik a mennyei tanúskodás: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok”. Jézus istenfiúságát hasonló kijelentés igazolta a Jordán partján is. Itt hiányzik az a betét, hogy „akiben kedvem telik”. A hangsúly azon van, hogy őt kell hallgatni. A szózat nem szűkíti le Jézus tekintélyét és küldetését valamilyen üzenet átadására, hanem általánosságban követeli, hogy őt kell hallgatni. Mindent el kell fogadni, amit tesz és mond. Ő az egyetlen tanító tekintély, a kinyilatkoztatás megfellebbezhetetlen forrása. A közvetítők majd az apostolok lesznek. Ebből is kitűnik, hogy a jelenet és a mennyei szózat címzettje a hívő egyház, nem maga Jézus. Mózes és Illés a hívők számára tanúskodnak, s az Atya is az emberek előtt igazolta Jézust jelekkel és csodákkal. Nekik bizonyította, hogy benne a Fiút küldte el. Azt látjuk tehát, hogy az egész jelenetben a tanítás szempontjai fontosabbak, mint az esemény egyes részleteinek a leírása. A három apostol is tanúvá válik. Ők a Getszemáni kertben látták Mesterüket emberi kiszolgáltatottságban, de tanúskodhatnak arról, hogy szenvedése és halála ellenére mégis ő a dicsőséges Fiú, aki igazi léte szerint a mennyei világhoz tartozik.

Húsvét után ez a meggyőződés már a hit kiindulópontja. Azt azonban igazolni kellett, hogy Jézus földi működése idején is a Fiú volt, aki egy az Atyával. Ha a jelenetet csak történeti szempontból nézzük, akkor a három apostol kiválasztásában megtalálhatjuk a különleges gondoskodást. Nekik nagy szerepet szánt, tehát betekintést engedett szenvedésének és dicsőségének misztériumába. Péternek a főpásztori szerep jutott, Jánosnak a hosszú életen át megvalósított küzdelmes tanúskodás, Jakabnak az első vértanúság. Nekünk az is sokat mond, ha látjuk, hogy Jézus mennyi gonddal készítette elő övét a feladatokra. De az ilyen alkalmazott értelmezésnél sokkal fontosabb az egyetemes mondanivaló. A hit csak akkor lehet valódi, ha Jézusban felismerjük az Atya örök Fiát, aki a mi üdvösségünket munkálja.

Jézus tilalma, hogy a jelenetről addig ne beszéljenek, amíg a halálból fel nem támad, összhangban van más szentírási helyekkel. Gyógyításai után is intette az embereket, hogy ne híreszteljék csodáját. Szemvétele, halála és feltámadása előtt úgysem szerezhettek igazi képet messiási küldetéséről, tehát a széleskörű propaganda csak ártott volna a hit kialakulásának. Akik a jelenetben csak teológiai képet látnak, azok így magyarázzák ezt a részletet: Az apostoloknak húsvét után megvolt a hitbeli tapasztalatuk arról, hogy Jézus valóban az Isten Fia. Különösen megvolt Péternek, Jakabnak és Jánosnak, akik legtöbbször voltak együtt vele, a legbensőbb köréhez tartoztak. Ők az egyház oszlopai, Jézus maga igazolta őket, tehát ők tévedés nélkül közvetítik a kinyilatkoztatást. Azt a Krisztust adják tovább, aki már megdicsőült, s aki valóban az üdvösség szerzője, s aki mellett az ószövetség is tanúskodik. Ezt a hitet öltöztetik képbe.

A mondanivaló az ilyen értelmezésben is megvan, de jobban megfelelünk a tényeknek, ha feltételezzük, hogy a három apostolnak volt valamilyen objektív élménye az imádkozó Mesterrel kapcsolatban, amelyet ők ezzel a képpel fejeztek ki.

Gál Ferenc

Mit csinál a tévé a gyermekkel? (26.)

13. Félelem a képernyőn megjelenő horrortól és erőszakról

Örület a képernyőn, mesék és a gyerekek fantáziái: elvi érvek

Félelmetes beszámoló a horrorfilmekről

A krimik bűnözővé teszik a gyerekeket?

Minden jel arra mutat, hogy a filmekben bemutatott erőszak növeli a kisgyerekek és a fiatalok hajlamát az erőszakra - állapítja meg Werner Glogauer professzor. Az augsburgi Neveléstudományi Egyetem tanára két tanulmányában is vizsgálta a képernyőn megjelenő és a gyerekek között egyre jobban terjedő erőszak közötti kapcsolatot. Az első kutatáshoz a bajor Igazságügyi Minisztérium a rendelkezésére bocsátott (névtelenül) egy bírósági jegyzőkönyvet. Az eredmény félelmetes. „A média ösztönzőként hat, motivációt nyújt, és legfőképpen modell a bűnök elkövetéséhez” - állítja Glogauer professzor. És hozzáteszi: „Tíz, gyerekek által elkövetett erőszakos cselekményből legalább egy a média hatására történik.” A professzor olyan megröszélt példákra támasztja alá állítását, mint például egy szellemileg visszamaradott tizenéves fiatalember esete, akinek tizenéves kora óta az a legfőbb szórakozása, hogy erőszakos és akciófilmeket néz. Nem volt soha barátnője, de úgy gondolta, hogy a filmek alapján ő pontosan tudja, hogyan kell a nőkkel bánni. Látott egy filmet, amelyben a kínzás és az erőszak alkották a történet lényegét, majd megtámadott egy fiatal lányt, megerőszakolta és jónéhány ökölcsapással megölte. Vagy egy másik példa: két kislány, tizenhárom és tizenéves évesek, horrorfilmek és krimik megnézése után meg akarják érezni „a gyilkolás részegítő élvezetét”. Ezért egy négyéves kislánnyal mérgező bogycsoport etetnek. Az utolsó pillanatban szerencsére megmentették a kislány életét. Végül egy harmadik eset: egy gyerek egy este beöltözik nindzsa harcosnak, és úgy viselkedik, ahogy azt oly sok nindzsa filmben látta. Ennek eredményeként szamurájkardjával nagy rombolást visz véghez egy nevelőotthonban és súlyosan megsebesít két nevelőt.

Az erőszakos jelenetek is különböznek

Az ilyen és hasonló tanulmányok félelmet keltenek a szülőkben, és a maguk módján szintén a horror-médiapiachoz kötődnek. A legjobb esetben ezek a sokkoló híradások azt érik el, hogy felháborodást keltenek. Először is azt kell megértenünk, hogy a nézőket miért vonzza ez a típusú film, azaz miért vonzódnak az erőszakos képekhez és történetekhez. Vajon milyen kérdéseket feszegetnek ezek a félelmetes képsorok? A jelenség igazi célja nem lehet sem az ember elpusztításának, sem csupán a kannibalizmusnak önmagáért való bemutatása.

Nézzünk ezzel kapcsolatban egy gondolatmenetet:

Erőszak a mesékben

A kannibalizmus sok elbeszélésben van jelen: vegyük például a Hófehérkét. Ebben a mesében a vadásznak a gonosz mostoha parancsára meg kell ölnie Hófehérkét, és a tett bizonyítékául be kell mutatnia a lány tüdejét és máját. Emlékszünk, hogy a vadász hogy csapta be a mostohát: egy malacot öl meg, és az ő belső szerveit mutatja be a mostohának Hófehérke tüdeje és mája helyett. A Grimm testvérek eredeti szövegében szó szerint az áll, hogy a szakácsnak meg kellett főznie a tüdőt és a májat...

„A gonosz asszony megette, és azt hitte, hogy Hófehérke tüdejét és máját eszi.” Ez a jelenet mégsem kelt bennünk pánikot és félelmet. A tartalom szempontjából a mesék és a mai videofilmeik között nem sok különbség van: az embereket lemészárolják, és olykor meg is eszik.

A különbség ezeknek a jeleneteknek az ábrázolásmódjában és megjelenítésében van: a mese kulcsot ad a fantáziánkhoz, fogalmakat nyújt, amelyeket megértünk, vagy nem, amelyeket továbbfejleszthetünk, amelyeken könnyíthetünk vagy amelyeket erősíthetünk. Úgy „állítjuk színre” a jeleneteket, ahogy az számunkra a leginkább elfogadható és a leghasznosabb. A mostoha és a mostohalány története a mi képzeletünkben zajlik, történhet gyorsan vagy lassan, véresen vagy szenvtelenül, gonoszul vagy békésen. Aztán színre lépnek a kedves és barátságos kis törpék. A mindig jól végződő forgatókönyv is nagyon fontos részlet.

Erőszak a filmekben

A videokazettán látható filmek ezzel szemben kényszerítik a nézőt, hogy részt vegyen az általában nagyon naturalisztikusan és részletesen ábrázolt jelenetekben. Ehhez társul még a forgatókönyv az egyre növekvő feszültségével, ami nem adja meg a lehetőséget arra, hogy elvonatkoztassunk, és arra sem ad időt, hogy tudatosítsuk magunkban, hogy mindez sminkesek és színészek munkája csupán, nem pedig a való élet. Miért csodálkozunk ezek után azon, hogy a néző számára elmosódnak a fantázia és a realitás határai? A zene kalapálása és az egyre hallatszó üvöltések megakadályozzák, hogy különbséget tegyünk valóság, fantázia és mozi között. Ez a keverék érzés, amely a naturalisztikus képek és a megfelelő elvonatkoztatásra való képtelenség eleyéből adódik, félelmet és pánikot kelt bennünk, a fenyegetettség érzését idézi fel.

Hogyan tudják a gyerekek feldolgozni ezeket a videofilmeket?

Hogy viselkednek a gyerekek ezekkel videofilmekkel szemben? Vajon félelemmel élnek meg az erőszakos jeleneteket? Vagy vannak olyan gyerekek is, akik akárcsak egyes felnőttek - egyfolytában ilyen filmeket néznek? Nem tudjuk még igazán pontosan, hogy kik, hogyan s miért vásárolják, kölcsönzik és nézik ezeket a filmeket, kiket nyomasztanak, kinek okoznak rémálmokat. Ezt a területet meghatározott tanulmányok kutatják, mivel az „ilyen dolgokat nem nézünk” tabu mögött rejlenek az igazi okok. Mindazonáltal léteznek beszámolók, amelyek alapján azt lehet megállapítani, hogy vannak gyerekek, akik igenis nézik a szadista filmeket, de anélkül a félelem és szorongás nélkül, amely azokat a felnőtteket kapja el ilyenkor, akiknek már vannak videós tapasztalataik. Ezek a gyerekek természetesen kifejlesztettek egy védekezési mechanizmust és távolságtartást, így el tudnak vonatkoztatni az erőszakos jelenetektől: távol tartják maguktól mint kitalációt, mint olyan dolgot, aminek a valósághoz nem sok köze van és mint a horror örületét. Az ezzel kapcsolatos elméletekben „a félelem élvezetéről” beszélnek. Ezért szükséges, hogy hozzá legyenek szokva bizonyos stílus eszközök használatához... A gyerekek már jó ideje ismernek hasonló figurákat a régi mesékből. Ugyanígy, általában jóval a videofilmek megismerése előtt már ismerik a mesterséges, gyakran előforduló helyzeteket a hagyományos televíziós filmekből. A gyerekek ugyanúgy hozzászoktak az erőszakos stílushoz, mint a mosóporreklámok ostobaságához, amit mindenki csak reklámfogásnak tekint. Ennek az eszmefuttatásnak az alapján természetesen nem lehet receptet írni arra nézve hogyan is szoktassuk hozzá a gyerekeket a videók örületéhez. Ellenkezőleg: a gyerekeknek joguk van hozzá, hogy a felnőttek megvédjék őket a médiapiactól és ezektől a borzalmas, szadista kitalálmányoktól is. Ugyanakkor, ha elgondolkozunk ezeken a dolgokon, kicsit megerősödhet bennünk a remény, hogy a gyerekek kifejlesztettek magukban egyfajta szellemi védekezőrendszer.

(Folyt. köv.)

Ben Bachmair

Vasárnapi jegyzet

A hiány értékéről

Bizonyos időperiódusokban az ember inkább hajlamos transzcendenciát keresni, mint mások. Például nagybőjtben. A szakrálissal jelölt néhány hét is fölveti a lét, nemlét értelmét, akarva nem akarva választ keres. Ha az életről (létről) van szó, annak igazi értelméről, ha nemlétről, annak mégis a kimeneteléről: valamiféle továbbélésről, hiszen nehéz belenyugodni a semmibe.

Lapozgatok jómagam is, könyvek tömkelegéből valamit kiválasztok. Mi készítek? A bizonytalanság, amely olykor hatalmába kerít. Nem baj, a probléma inkább az, ha valaki megcsökött a biztosban, a hit rendíthetlenségében. Kényelmet szülhet, mozdulatlanságot, márpedig a lélek csupa mozgás, nyugtalanság.

Persze békességre, nyugalomra szükség van, de nem tespedtségre, a „semmi örömhírére”, amit a groteszk bölcsesség így fogalmaz: „Mindenütt jó, de legjobb sehol”, és ez nem csupán hontalanságra utal.

Sok talányos írás született már a vágyak kioltásáról, a hiányról, amely a mozdulatlanságból születik. A vágyak kioltása nem lehet megoldás a lét értelmezésében. Negatív példák is rádöbbenek erre, iránythatják a gondolatot az érthetetlennek tűnő felé, amelynek transzcendens értelme van. Gondolhat valaki Ady nyugtalanságára, amikor szerelmi vágya a „plafonig ér”. Hol a megállás? És máris kilép a mulandó szögletből. (Istemes lírájának ez az egyik hajtó ereje.)

Barna könyvecske hever az asztalomon, mai költő, Tóth Krisztina Ünnepek kötete. Transzcendens áthajlásokat keresek benne. Ha tájékozódik valaki, észreveszi, a versekben csupa objektív utalás van, azonban a tárgyiasított lírai élmény olykor kiszakad kereteiből. Egyetlen versre koncentrálok, „álomidézetre”, amely mégis belső valóságra utal: a titkos életére. (Ez is a vers címe: „Dal a titkos életéről”.) Amikor olvasom, Goethe „A holdhoz” írt sorai csendesülnek elém: „Boldog az, ki félre áll, / s nem gyűlölködik, / szívbéli társat talál, / együtt élvezik, / mire más percert se szán, / s mi láthatlanul / keblünk labirintusán / éjjel átvonul.” A sejtelen, mely lehet érzés, azonban mindenképp az őrzött titoké. Földi érzés módosulhat, és önvizsgálaton keresztül megvallássá válhat, amely felhossa az emlékek fátylán át a múltat, összeköt a halállal, és időn túl helyez: „Titkos életem galambtetemtől bűzlő, beroskadt háztető / sápadt ruha az égen, a halál egyszer majd belenő, / Titkos életem repedés, ami túlfut az élő arcon, / út az idő mögé, egy hely, ahol nem haragszom” - írja Tóth Krisztina. Az út bárkié lehet, a vágy a végső megnyugvársra - földi tereken töltött idő után. Senkire sem tartozik, ami legbelül, „keblünk labirintusán átvonul”. Azonban Valaki mégis ismeri, mivel „égeti villanyát”.

Ki nem mondott bizonyosság, önvizsgálatból eredő hiányérzés, több lehet a szerelemnél - miként Adynál, Goethénél. Tóth Krisztina kimondja, ami az élet folytonos veszélye, ám egyúttal biztatás annak megtalálására, aki megengedi, ránk szabadítja a hiányt („Titkos életem hiányos”), ezt az erős kényszerítőt, amely nem enged ellanyhulni, s bár okozhat szenvedést, a lélek sötét éjszakáját hozhatja, mégis lámpát gyújt a „messzi-messzi házban”.

† **Tóth Sándor**

hírek ..... információk

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia nagybőjti tartósélelmiszer gyűjtés segélyakciót szervez március 15-től 22-ig. Az adományokat a karitászt juttatja majd el a rászorulókhhoz. A korábbi években meghirdetett gyűjtés eredményeképpen családok ezreit tudták segíteni azokkal a segélycsomagokkal, melyeket a hívek adományaiból juttattak el a rászorulókhöz. Telefonos adományvonalon is bekapcsolódhat mindenki a karitászt segítő szolgálatába a 1356-os telefonszám hívásával, ami alkalmanként 500 forint támogatást biztosít.

A „Német nemzetiségi nyelv ápolásáért, a német hagyományok, kulturális értékek megőrzéséért” Német Nemzetiségi-díjban részesült Kiss-Rigó László Almáskamaráson, melyet A modern magyar katolikus politizálás arcképcsarnoka című kötet bemutatója alkalmából rendezett ünnepségen vett át Mazán Attila polgármestertől a közelmúltban.

A Magyar Múzeumi Egyesület Pulszky Társasága Az Év Múzeuma 2020 díj jelöltje díjat adományozta a Szegedi Dóm Látogatóközpontnak. Az elismerésről döntő bíráló bizottság tagjai mind formai, mind pedig tartalmi szempontból megfelelőnek találták az intézményt a név 2020. március 1-től december 31-ig tartó használatára.

„Megváltó jelenlét” címmel Simon András kiállítása lesz látható március 12-én, csütörtökön 17 órától a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. Simon András magyar grafikusművész az egyvonalas grafikák sajátos világán keresztül mutatja be az Eucharisztia és a Húsvét misztériumát. Alkotásaival az ember lelkéhez szól, csendben, szemlélődve, az egyszerűben rejlő gazdagsággal fejezi ki a bibliai történetek, emberi érzések és értékek mélységeit. A tárlatot Serfőző Levente oktatási helynök nyitja meg, közreműködik Gárdián Gábor gondonkaművész.

A Belvárosi Plébánia közössége nagybőjt péntekjein az egyházközség egy-egy csoportjának közreműködésével járja a keresztutat a Székesegyházban, legközelebb március 13-án, este fél 6-kor a Belvárosi Plébánia Adoremus közösségének közreműködésével.

A Belvárosi Plébánia és a Dél-Alföldi Ifjúságért Cserkészalapítvány közösen szervez Árvízi Emléknapot március 14-én, szombaton 10 órától a Dóm téren és környékén. Az 1879-es szegedi nagy árvíz 140. évfordulója alkalmából rendezett eseményen színes programokkal - kézműves foglalkozással, mesemondással, íjászattal, szabadtéri játékokkal, főzőversennyel és koncertekkel - várják az érdeklődőket. A programsorozat zárásaként közös táborúzt teszi emlékeztetessé az idei Árvízi Emléknapot. További információ a www.arvizinap.cserkesz.hu oldalon olvasható. A programok ingyenesek, mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

A Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 16 órától várják a plébánia közösségéhez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Katolikus Házba. (Dugonics tér 12.). A következő alkalom március 15-én lesz.

Hegedűs D. Géza Hogyan mondjam el Neked? című estjével folytatódik a Dóm Művészeti Szalon rendezvénysorozata. A Kossuth-, Jászai Mari-díjas, Erdemes Művész előadásai március 22-én, vasárnap délután 5 és este 7 órakor kezdődnek a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A 17 órakor kezdődő előadásra jegyek és bérletek még kaphatók a Látogatóközpont pénztárában.

Március 30. és április 5. között rendezi a Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája egyik önkéntes, hagyományos programját a „Tesz-Vesz Tavasz”-t. A program célja a fiatalok figyelmének felhívása az önkéntességre, a kreatív feladatok elvégzésére, illetve arra, hogy figyeljenek teremtett világunk értékeire és ajándékaira, melyeket egyéni kezdeményezéseikkel óvhatják meg.

A teremtett világért való felelősségvállalás és a szociális tevékenység mellett a program igyekszik erősíteni az egyházmegyei identitástudatot is. Ennek a tudatnak az elmélyítéseként a szervezők az idén is kiemelt figyelmet szentelnek a templomok, templomkertek, illetve az út menti keresztetek rendbe tételére és megtisztítására. Arra kéri a vállalkozó kedvű csoportokat, akik részt kívánnak venni a programokban, hogy saját településükön lévő templomot, kápolnát, útszéli keresztet keressék fel, és kapcsolódjanak be a „Tesz-Vesz Tavasz” munkájába.

A programra főként plébániai ifjúsági csoportok, katolikus iskolák és osztályok jelentkezését várják egy általuk megnevezett tevékenységgel. Jelentkezni az ipc.szeged.hu honlapon a Tesz-Vesz Tavasz 2020 menüpont alatt és az IPC Facebook oldalán lehet március 22-én, vasárnapig. További információ: ipc.szeged@gmail.com elektronikus levélcímen kérhető.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynöksége szervezésében „A megbocsátás, mint a szabadságra vezető út” címmel tart lelkinapot özvegyek és gyászolók számára Bezzegh Kelemen ferences szerzetes március 28-án, szombaton 9.00-15.30-ig a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). Jelentkezni március 25-ig lehet a CsaládKözpont elérhetőségein: www.pasztoralis.hu, 62/311-216/117-es mellék, 20/828-0476, csaladkozpont@gmail.com. Minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

2020 önkéntest várnak a szervezők Európa legnagyobb passiójátékának előadásához, 2020. április 4-re a Papp László Budapest Sportaréna.

A Budapest Aréna küzdőtere színpadtérré alakul, ahol Jézus életének utolsó napjait, óráit 2020 jelmezes közreműködő segítségével adják elő egy 70 perces passiójátékban. Az előadás a ferences szerzetesek passiójátékos hagyományára épül.

Az önkéntesek toborzásánál az életkor alsó korhatárán kívül sincs más kritérium, mindenkit szeretettel várnak a szervezők, aki szívesen részt venne a produkcióban. A Passió 2020 egyedülálló a magyar színháztársaságban, Európa és a világ passiójátékosában, mely méltán válhat példaértékűvé az egész kontinensen. Jelentkezni 12 éves kortól lehet a passio2020.hu oldalon.

A szervezők örömmel fogadják, ha a jelentkező férfiak szakáll növesztését is vállalják. Szereplőket várnak római katonáknak, római előkelőnek, jeruzsálemi asszonyoknak, férfiaknak, ifjaknak. Minden szereplőre három jelmezes próba vár és két előadás április 4-én, a virágvasárnap előtti szombaton, 15 és 19 órakor, a Papp László Budapest Sportaréna.

A közreműködéshez előképzettségre nincs szükség, bárki bekapcsolódhat, a fellépők számára a helyszínen korhű jelmezeket biztosítanak a szervezők. Várnak családokat, baráti társaságokat, munkahelyi és vallási közösségeket is.

A darabot Meskó Zsolt írta és rendezte, Jézust György-Rózsa Sándor alakítja. A zenét a Kronos Quartet szolgáltatja.

(Családbarát Ország Nonprofit Kft.)

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.